

3) Af S. L. Hansen:

3. 3die Linie efter „Formuestab“ tilføies: „eller anden Ulempe og Stade“.

4) Af et Mindretal (Alberti, Bertelsen [Wrigsted], N. Sørensen og Beth.

§ 1 affattes saaledes:

„Enhver, der ikke ved den endelige Dom findes skyldig til et Straffeanvar, der overstrider Bøder eller simpelt Fængsel, men under Sagen eller Undersøgelsen har været undergivet Baretægtsarrest, har Fordring paa Erstatning for ham ved Baretægtsarresten forarsaget Tort og Kreditpilde samt Næringsstab og anden Ulempe eller Stade.“

Til § 2.

5) Af Udvalgets Flertal under Nr. 1:

Til Paragrafen føies et nyt Punktum, saalydende:

„Retten kan dog, naar det udviste urigtige Forhold maa antages at være foranlediget af Frygt, Forvirring eller undskyldelig Misforstaaelse, tilkjende en forholdsviis mindre Erstatning“.

6) Af S. L. Hansen:

3. 2den Linie foran „Forhold“ sættes „urigtige“ og efter „givet“ sættes „grundet“.

7) Af et Mindretal (Alberti, Beth og N. Sørensen).

Paragrafen affattes saaledes:

Den i § 1 ommeldte Erstatnings Tilkiendelse er ikke afhængig af, at vedkommende Arrestdefret efter Omstændighederne ikke findes at kunne underkjendes; men ved Udmaalingen af Erstatningens Størrelse kan toges Hensyn til, om den Paagjældende ved sin tidligere Wandel eller ved eget urigtigt Forhold før eller under Sagen eller Undersøgelsen selv, har givet større eller mindre rimelig Anledning til sin Arrestation eller sammes Forlængelse, og kan Erstatningen under særdeles graverende Omstændigheder endog ned sættes til Landets mindste Mønt.

Til §§ 4 og 5.

8) Af Udvalgets Flertal (Bertelsen [Ryø], Blem, H. C. Goldh, W. Holm, Klein og Thorup.

Paragraferne affattes i nedenstaaende 2 Paragrafer:

§ 4.

Krav paa Erstatning for Baretægtsfængsel gjøres gjældende under en særegen, imod vedkommende Forhørsdommer for den overordnede Ret, under hvilken han hører, anlagt civil, for begge Parter beneficeret Sag. Den for Forhørsdommeren beskikkede Sagsfører har tillige at varetage det Offentliges Løb.

Indankes den paagjældende kriminelle Sag for høiere Ret, kan Erstatningsspørgsmaalet dog ogsaa fremjættes og forlanges afgjort under Appellsagen. Det paaligger i saadant Fald Aktor at paase saavel Forhørsdommerens som Statskasens Interesser.

Underordnet Rets Afgjørelse af Krav paa Erstatning for Baretægtsfængsel kan saa vel af den Paagjældende som af det Offentlige appelleres uden Hensyn til summa appellabilis.

§ 5.

Sag om Erstatning for uforstyldt Baretægtsfængsel maa anlægges inden en Frist af et Aar, efter at den Paagjældende er kommen til Kundskab om de Omstændigheder, hvorpaa han støtter sit Krav. findes dette at være aldeles ubegrundet, bør det ved Dommen paalægges ham at udrede Sagens Omkostninger.

9) Af Mindretallet (Alberti, S. L. Hansen, Beth og N. Sørensen).

3. Stedet for § 4 sættes følgende ny Paragraf:

Spørgsmaalet om Berettigelsen til af saadan Erstatning paafjendes ikke under vedkommende Justitsfoged, men under en særlig Sag, der af den, som vil kræve Erstatningen, anlægges mod den Dommer, som i første Instans har affagt Arrestkiendelsen, og anhängiggjøres ved den Overret, under hvilken bemeldte Dommers Jurisdiktion forterer. Tillige anmeldes Stævningen til Baretagelse af Statskasens Interesse for den offentlige Autoritet, hvem det ordentligvis tilkommer at beordre Tiltale ved sidstnævnte Jurisdiktion.